

Előfizetési árak:

Egész évre 10.— Ft
Félévre 5.—
Negyedévre 2.50
Egy hétre 1.—
Egyes száma 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

kiadóhivatal:

Főpiaz, a váro-
házzal szemben.

Hirdetések:

Egy hasábon petít
soronként 5 kr-ával
számítanak.

A Dreyfus-ügy.

Debreczen, április 5.

Faure váratlan halála óta Franciaország belső politikai életéről feltűnően hallgat a krónika. Még csak valamirevaló kormányválság sem zavarja ezt a látszólagos nyugalmat, pedig néhány héttel ezelőtt olyanformán jelent meg a köztársaság megbuktatásának az árnyképe, mintha közvetlenül a küszöbön állana ez a mélyreható fölfordulás.

Még szembeötlőbb, hogy darab ideig a Dreyfus-ügy szintén nem szolgált semmi szenzációval. — Mintha a kivételes bíróságot megalkotó törvény keresztülrészakolása kimerítette volna a szenvedélyeket és az érdeklődést, olyan csendben folyt tovább a semmitűző munkája. Legfeljebb arról olvastunk imitt-amott, hogy mikor kerül a sor a végső tárgyalásra; talán áprilisban, talán májusban, talán még később.

A Figaro ezimű párisi ujságnak jutott osztályrészül, hogy véget vessen ennek az átmeneti állapotnak. Szóról-szóra közli az összes okmányokat és jegyzőkönyveket, a melyeket a semmitűző sajtó tagjainak a tájékozása végett két nagy kötetben kinyo-

matott, mint a büntető-tanács által vezetett vizsgálat eredményét. A közlés épen olyan érdeklődést, mint meglepetést kelt és újból szőnyegre hozza a Dreyfus-ügyet, a mikor már-már háttérbe látszott szorulni. A rendőrség természetesen erélyesen nyomozza, hogy miképen szerezte meg ezt a titkos gyűjteményt a Figaro, de eddig eredményre nem jutott és a közlés folytatását megakadályozni nem tudta. Ez a leleplezés a nap eseménye Franciaországban; a párisi boulevardokon, valamint a vidéken mindenki a nyilvánossá vált titkos okmányokról és jegyzőkönyvekről beszél.

Távolról sem vállalkozhatunk arra, hogy belebocsátkozzunk az óriási anyag érdekesítő részleteibe. Olvasóink ugyanis ismerik azokat kimerítő távirati tudósításainkból. Egyedül az általános tanulságra akarunk utalni.

A tanulság pedig az, hogy ebben a bonyolódott ügyben nem egy vagy két áruló avagy gazember szerepel. Nem lehet szó egy-két bűnös kikutatásáról és megbüntetéséről. Egy egész rendszer jelenik meg előttünk hihetetlen romlottságával, alattomoságával, eselszövényeivel, néha megdöbbentő gonosz, néha gyerme-

kesen naiv fogásaival. — Mint valamely képtelen rémregény alakjai, úgy dolgoznak azok az emberek, a kiknek kezében nyugszik a francia hadsereg sorsa.

A mint darab idő óta sejteni lehetett, Dreyfus kapitány másodrangú szereplővé válik ebben a szörnyűséges pörben. Szinte mellékes lesz a kérdés; vajjon ártatlanul szenved-e az Ördögsgiget foglya, mert hiszen ez utóvégre is csak egy ember sorsa, a mi eltöri akkor, a mikor arról kell beszélnie a közvéleménynek, hogy egy egész ország sorsával üznek frivol játékot lelkiismeretlen emberek. A francia hadsereg vezérkara, titkos és ismeretes szövetségeseinek csapatával kerül a vádlottak padjára a nemzet ítélőszéke előtt.

Paty du Clam, Henry, Wal-sin-Esterházy, Lebrun-Renault, — maguk is előkelő rangot viselő katonatisztek, közönséges statiszták, a kiket zsinóron rángatnak feljebbvalóik: a tábornokok és a hadügyminiszterek. A mi hamisítás, csalás, hazugság, visszaélés, erőszakoskodás és gázság a Dreyfus-ügyben megbotránkozott és fölháborította a becsületes és tisztességes embereket, az mind-mind felsőbb parancsra történt. A vezér-

TARCZA.

Palkó.

Írta: Békéfi Antal.

Soha se volt jobb dolguk a tündereknek, mint mikor Anna és Palkó vizeleltek náluk napról napra és ártatlan, ostoba, edes beszéddel tartották egymást mindenféle szép dolgokról, amiket együttvéve úgy hívják, hogy boldogság.

Volt benne többek közt sok-sok csillag, maga a menyország is, a mit Anna és Palkó úgy ismertek, mint a tenyerüket, vagy az egymás személynét; aztán virágok, — a piros szegfűből különösen nagyon sok, annyi majdnem, mint a esőkből; azután abból a kedves kis repkény borította erdei laktól, a melyet a mesék jó istene a szerelmesek számára épít, rendszeren valami bájos völgyben, távol a világ zajától. Ott a tiszta pítvaron sok kedves tyukocska, libácska, amaz bóbítás, emez aranypelyhes, meg azután szép fehér házinyul, egy kis kocsis kővér, okos lovacskákkal, (denikve: ekvipázs nélkül nincs boldogság, illatos, foszlós béli kalács, amit Annuska süt, gyönyörű, piros vadak, a miket Palkó a rettenthetetlen vadász ló, míg a kis anyjuk otthon megfőzi a vacsorát. No meg végül ott volt az a becsületes, komoly madár is a kémény tetején, aki emberemlékezet óta baba elhelyezéssel

foglalkozik bámulatos kitartással... Ezek és sok más hasonló dolgok kerültek szóba a diszes társaságban, a mely rendszeren valami buvóhelyen találkozott, mivelhogy a mama sem a tündereket nem szerette, sem Palkót, mert a tündereket haszontalan, lányrontó lényeknek tartotta. Palkó pedig — valami irnokféle, vagy mi.

A dolog úgy állott, hogy ámbár a tünderek igen szívelhették Annuskát is, Palkót is, minden jó indulatuk mellett sem sem segíthettek rajtuk. Kijelentették-e, vagy csak úgy gondolták, elég az hozzá, hogy arra az álláspontra helyezkedtek, hogy ők nem viaskodnak — egy sárkánnyal. Először nem szokásuk, másodsor bizonyosan tudják, hogy úgy is ők huznák a rövidebbek.

Diktum-faktum, nagy zaj lett a dologból és a szegénykék, a gyámoltalan Annuska és a gyáva Palkó, szépen magukra maradtak és tanácskoztak a nagy urasági parkban, a mely kedves találkozó hely volt. A tünderek ott üldögéltek a szagos olajfákon és részvétellel tekintettek alá az istenadta szerelmesekre. Egyik másik megunt a már a dolgot és szórakozottan lóbázta a lábát.

Annuska egy kis bogarat látott, a mely a pad előtt húzott vonalat a porhanyós földön.

Palkó nem látott ugyan bogarat, mégis szintazonképpen odanézett.

Hanem — bár semmi átadni valójuk

sem volt egymásnak, a kezeik egyre közeledtek egymáshoz, mint két szerelmes madár. Aztán összefogóztak, a mire a tünderek a fákon alattomosan mosolyogtak.

S Annuska így szólott:

— Mit csináljunk?

Palkó fölnezzett az égre:

— Én nem tudom. — Palkó még

azon mód a fekete kabátban volt, amelyet külön e célra, életének e ledünnepiesebb pillanatára csináltatott, a mikor megjelenik Bodrossyné maina előtt és megkéri tőle Annuska kezét, amely lázas nagy esemény az imént zajlott le a Bodrossy-házban, vészes eredménnyel.

Palkót a esinos bajuszkájával, formás szépen fésült fejével, vadonatúj zsakettjével, sárga keztyűjével, tükörfényes cipőjében és zöld nyakkendőjével bárki is kifogástalan gentlemannak tartotta volna, míg Bodrossyné úgy nézett reá, a hogy egy toladó hordárra szokás nézni, vérfagyasztó hangon mondván:

— Mit akar ön? Házasodni? Az én leányomat? Hallja, tisztelt irnok ur, de nagyralátó maga!

A tünderek nagy ellensége nyesféleképpen főzte le a szegény Palkót, akinek a borzasztó helyzetben még a békaszinű nyakkendője is pirosra változott, amint idétlenül kitámolygott a Bodrossy-házból.

Szerencsére Annuska mindjárt ott volt az utjában, különben Isten tudja, hova szalad a megalázott irnok ur, a kit

kar közegei, csupa katonatiszt, álszakált, áruhát öltenek, a társadalomból kitalított nők segítségét veszik igénybe, csapdákat állítanak, sötét éjfélikor szajnaparti hidak alatt rendeznek titkos találkozásokat! Mindezt szolgálásban. De hát micsoda tisztikar, micsoda hadsereg ez, a melynek kebelében ilyen dolgok történhetnek? Összeesapjuk a kezünket bámulatunkban és nem merjük megadni a választ saját kérdéseinkre, mert attól tartunk, hogy nagyon kemény találna lenni.

A Figaró leleplezésének tanulsága az, hogy ha nem is a semmitűszéknek, úgy a kormányának, az országgyűlésnek, vagy a nemzeti közvéleménynek kötelessége, hogy véglegesen leszámoljon azzal a rendszerrel, a mely ilyen visszataszító üzelmek tanyájává alacsonyítja le a hadsereg legmagasabb fórumait. Ha a Dreyfuspörnek az lenne az eredménye, hogy szétrobbantaná a furcsa társaságot, a mely a hadsereg élén kötelességének teljesítése helyett rémregényt játszik, — nem is lehet bizonyosan tudni, micsoda célból — úgy bőven meg volna fizetve az a sok baj, a melyet ez az áldatlan ügy zúdított Franciaországra.

Diplomata.

— Az ev. ref. konvent f. hó 10-én kezdi meg rendes tavaszi üléseit. A konvent ezuttal valószínűleg csak a folyó ügyekkel fog foglalkozni s az egyházat és lelkészeket érdeklő fontos kérdések a később megtartandó rendkívüli konventnek lesznek fenntartva. A konvent végrehajtó-bizottsága már e hó 5-én megegyezési tanácskozásait Dókus Ervő elnökletével

és az üléseken bíráltnak meg a közalapi és rendkívüli államsegélyek iránti kérvények a lelkészeknek és egyházaknak. Ugyanezen bizottság fogja felülbírálni az ev. ref. lelkészek fizetését és ennek alapján fognak történni a törvényben elrendelt fizetéskiegészítések.

Harcz Kináért.

Torracca képviselő, a Corriere della Sera levelezője meginterwiewolta a kormány egy tagját, — valószínűleg a külügyminisztert, — aki a következőleg nyilatkozott az olasz-kinai konfliktusról:

Olaszország ragaszkodik a San-Mun-Bai birtokbavételéhez is óhajtja, hogy ebbe Kína is beleegyezzék. Ha azonban ez meg nem történik, elég erős, hogy e nélkül haladjon a maga után. A kormány tagjai közt erre nézve semmiféle nézeteltérés sincsen és így a részleges kormányváltásról szóló hírek minden alapot nélkülöznek.

A Corriere delle Sera ezt azzal a megjegyzéssel kíséri, hogy az annektálás még április 25-ike, tehát a parlamenti ülészek megkezdése előtt meg fog történni.

Berlin, április 4.

Miután Csautung déli részén veszedelmes jellegű keresztényellenes mozgalmak észlelhetők, a kormány elrendelte, hogy az ottan élő misszionáriusok és mérnökök védelmére egy katonai, ugynevezett fenyítő expedíciót küldjenek ki.

Ennélfogva a csingtani helyőrség egy különítménye az ottan horgonyzó Gefion hadihajón indult és már meg is érkezett rendeltetési helyére. Az intézkedés oka a következő volt: Hanneman német tisztet, Mootz dragománt és egy Vorsulte nevű mérnököt a kínaiak az Icsauba vezető uton megtámadták. Véres harc következett, melyben több kínai elesett, de a német alattvalóknak semmi bántódásuk sem esett.

London, április 4.

A Timesnek azt jelentik Pekingből, hogy a Gefion ezirkálóhajó megérkezett rendeltetési helyére és a német csapatok elfog-

lalták Antungweit, mely a kiangsui határ közelében fekszik. Innen a csapatok egy része Sicsaufuba és Icsaufuba megy és az említett helyeket mindaddig tartja megszállva, míg Kína biztosítékot nem nyújt az iránt hogy Csautungban főtartja a rendet.

Peking, április 4.

A németek eljárását itt általában helyeslik, lévén ez az egyetlen mód arra, hogy a kínaiakat megtanítsák az idegenek életének és vagyonának megoltalmazására. Egyébiránt nem nagy politikai jelentőséget tulajdonítanak az esetnek.

A hozományról.

Irta: Dési Géza dr.

Kinek lelkében nem merült volna még fel valamikor az a kérdés, mi az élet értelme, lényege, végezzé, hogy miért is élünk voltaképpen?

Vajjon olyanok vagyunk-e, mint a növény, a mely a földből fakad, ebből táplálkozik, ehhez tapad s ha ettől megvált, megszűnt élni is s a míg élt, egyedül és önmagának élt s ezzel betöltötte hivatását?

Az e az élet, hogy épen csak élünk, mint külön kis világok, forogva a saját napunk körül, bölcső és sir között, fejlődésben és hervadásban, a földön maradván a földbe jutva?

Az-e a lényeg bennünk, ami anyag, vajjon a végezzel is anyag csupán?

Nagy kérdés ez, kérdések kérdése, a modern alchymisták bölcseségköve.

Megoldására neki fogtak a tudomány gigászai, Ossát Pelionra halmoztak, hogy betekinthesse a magasságok fényzőnébe, hogy lehozzák az örök világozást a földre, de szomorú az eredmény, pyrrhusi a győzelem, gyönyörűen jellemzi Campbell.

„Ó csillagszemű tudomány! azért jártál ott a magasban, hogy a kétségbeesés üzenetével térj vissza a földre?!“

Naivnak, gyermekesnek találták a multnak világnézetét, nagy gyermekeknek kigondolt dajkamesének a bibliát, fölöslegesnek és üresnek a költészetet, az ész elűzte maga mellől hűségese életársát: a

azonban Annuska könyei felüditettek és azután tanakodtak, mi történjék most?

Nagyon forrón és boldogtalanul meg szoritották újra és újra egymás kezét.

— Mit csináljunk?

— En nem tudom.

Az alkonyat levette a szegről az óriás szitáját és el kezdte szitálni az est barna porát, mely leszállt a fák közé, a lombok alá, körülvette a boldogtalan szerelmeseket.

A tündérek nagyokat ásítottak, egyik másik már bóbiskolt a fészekre tért pinyőke altató jó jó mellett... Az a kis bogár ott a porban Isten tudja hova ért már azóta. Az elszánt szerelmese sorsára bízta. Egymás szemébe néznek a homályban és nekibusulva török a fejüket, hogy mit csináljanak most?

Megrezzenve sóhajtott fel Annuska.

— Palkó, én most már nem megyek haza, mert kikapok nagyon.

— Mit csináljunk?

Ez a Palkó olyan élehetetlen, nem tudja eltalálni, mit gondol könyező két szemével a szegény kis Anna.

Végre látja a leány, hogy neki kell valami tanácsesal előállani. Nekifohászkozik, odasimul, mint egy ijedős galamb az élehetetlen Palkó melléhez, a ki azután nem élehetetlenkedik tovább, hanem törőn átfogja a karjával és minden alvó madarat és tündért menten fölvernek a sirásukkal, ahogy ott ölelkeznek és csókolóznak.

— Halljunk meg együtt! — mosolyogta pityergő szájjal Annuska.

— Eppen ezt gondoltam, — zokogja Palkó.

Oh, milyen szomorúság szállt le legotta a sötét erdőre.

A kitalált szerelem bujdosott a lombok közt és halk, mennyei hangon dudolta a bucsuztatót, amihez a távolban a fülemile és a közelben a tücskök segédkezett. Hát amikor meglátták, hogy Anna és Palkó felállottak a padról és összefogva, egymáshoz simulva, szólanul elindultak arra felé, amerre a Tisza folydogál.

Mentek, mendegéltek a nagy fák között, amelyek mint óriás fekete emberek álltak elébök a szomorú uton, de nem féltek tőlük... Ugyis meghalunk, gondolták és nem féltek a meredező, fenyegető, megmozduló nagy árnyékoktól... A denevértől, a mely mint egy kísértet suhant el előttük, az erdő rejtelmes zugásától, amely olyan félelmes, mintha ezer bandita morogna gyilkos szándékkal, semmitől sem félnek, hanem szorongatják összefűzött kezeiket és mennek, mendegélnek, amíg az erdő dörmögő rémeitől kísértve, odaérnek a part selymes fővénnyére, amelyen ezüstlevelű füzesek dus bokrai úgy gubbasztottak a sötétben, mint a gonosz banyák, a minőkről Annuska csak az imént hallott ijesztő mesét a Terka dadától. S alant feküdt a folyó tükre, mint egy csillogó platina-

fedél, melyben benne ragyog az egész mennybolt.

Hogy mozog a víz, azt csak a felvetődő gyöngyök mutatták, különösen a kikötött csónakoknál, melyekre nappal rájárnak a lányok vizet merni.

Mikor ezt a fejedelmi nagy ezüst koporsót meglátták, Annuska és Palkó megállottak és lázzal simultak egymáshoz, mint akik nagyon féltik egymást, hogy tán az az ezüst sir jön is elébük, elébük...

Az ezüst sir a helyén maradt, ők esendesen letelepedtek a parti fűre és sirva csinálgatták a halál tervét.

— Felmegyünk arra a hajóra, mi. Onnét szállunk alá.

— De együtt. Ugy e, egyszerre szállunk, Palkó?

— Igen, angyalom, óh mi nagyon boldogok leszünk a tulvilágon.

— Boldogok leszünk, Palkó?

— Az igazi szerelem nem hal meg.

— Nem hal meg, Palkó?

— Csókolj meg, édes.

— Még egyszer, Palkó?

— Még kétszer, Annuska.

— Majd átölellek, azután csak bátran, és azután Isten legyen irgalmas azoknak, akik földi boldogságunknak utját állták.

— Legyen irgalmas. Óh, be szép halál lesz, Palkó.

— Szép. Huzódj közelebb. Így édes.

— Milyen kizs vagy, pihenj egy

kissó...

szívet, mint Heine dalában: a nap a holdat s ma azután ninesenek együtt csak akkor látni az egyiket, ha letűnik a másik.

Megszületett az ész egyeduralma, csupa világosság, merő logika, amolyan dermesztő józanság, mint az éjszakai nap sugár, semmi árnyék, de semmi meleg is, vakító fény, de nem fakad sugarair se virág, se dal.

Az elmék tüzes kohóban izzadnak, a szív érzelmei már csak hült vegytani termékek, amolyan hervadt, préselt virágok fakult régi imakönyvben, a melyből már nem imádkozik senki sem. Csak ész, tudni, látni, érteni, — Ádám újra beharapott a tudás almájába, kielégíthetetlen éhséggel, olthatatlan szomjival — s elvesztette azt a kis paradicsomot is, a mi még megmaradt legendás szép időkből. A mit a barbár idők véres harcra nem pusztítottak el, a mit épen hagytak műveletlen századok sötét tévelygése, — azt kegyetlen kézzel elragadta tőlünk a tudás, a kultúra, — ismétlődik Prometheusz mythosai regéje: az isteni szikráért a mit lehoztak, bűnhődésül, áldozatul dobták az embernek szívet.

Es a káprázató, perzselő melegben megfakult a lelünk hite! Uj igazságok keletkeztek, elűztük a régi isteneket, ragyogó új vezéresillag vezet Betlehem felé s az új megváltó nem jászolban születik, de csupa bíbor, arany veszi körül és a napkeleti bölcsék nem neki hoznak, de tőle vinni akarnak sok drágaságokat és tömjént.

Valamint a hit, az eszményiség — költészetet és szeretetet hirdetett és teremtet, azonképen a souverain ész — anyagelviséget tanít, prózát terjeszt, hideggé teszi az életet, önzést támaszt a szeretet helyébe.

Egy törvény van: az arany, mindenki ismeri és tiszteli, mint Göthe mondja „Nach Golde drängt, am Golde hängt doch Alles!“ Az egész világ egy nagy Klondyke, mindenki ássa, turja a földet, szekérbe fogja magát, elhagyja ősi házat, hitét, érzelmeit, csak hogy neki magának legyen aranyborjúja, a melyet imád, s a melyért őt imádják.

— Te is, Palkó.

— Betakarjalak?

A vadonutaj kabátját leveti és a leányra teríti.

— Te is, Palkó.

— Én is...

A messze puszták és erdők éjszakaiak lágy dallamai zsonganak a levegőben, mint egy rejtelmes művészi instrumentum utánozhatatlan akkordjai. Fehér árnyak szállnak át a folyó tükrén, tán elkésett ragadozó madarak, vagy a víz felbukkanó tünderei. Az erdő altató illatával van tele a levegő. El is szenderült a boldogtalan Palkó és kicsi kedvese...

Kik követték el az árulást, a tündérek e, vagy valami szemes révész, nem tudható: elég az hozzá, hogy hajnalban, a mikor a halálra szánt szegény teremtesek a legjobban izüen aludtak egymás mellett, ott termett az életmentő: a mama és akkorát kiáltott, hogy az egész határ fölébredt.

— Annus!!!

A gyerekek kétfelé szaladtak. Annust elfogták és vitték. A tündérek megkönnyebbülten néztek utána.

*

A fürdőn, a hol tavaly időztem, megismerkedtem egy kellemes, igen tekintélyes állású és külsejű gentlemannel. Nem épen deli férfi volt, de elhizott és kopasz, azonban jókedvű, jovialis, gazdag és asszonylesó.

Egy igazság van: az arany, ezt tanulja a gyermek a szülei házában, ezt tanulja a felnőtt ember az életben, ez a büvszer, a mi szépséget, bájt, erőt, hatalmat ad, mint Jago mondja: „Csak tégy minél több pénzt zsebedbe Rodrigó.”

Valamikor Indiában négy kaszt volt, — ma csak kettő van: gazdagok és szegények.

A tudósok, hősök és szabadok ma egyesültek a gazdagban, a pária: a szegény, amazoké, az igazság, az ut és az élet, emezeké a nyomor és megvetés. Tehát ki ne akarna gazdag lenni, ki akarna szegénynek maradni?!

A helyett, hogy eszköznek tekintenek a vagyont, ma már önzés, — tenger, a melybe minden folyó siet. Mekka, a hová minden zarándok vonul, gyógyulni, tisztulni, üdvösségre lelni.

Becsület: meddő, esztelen dolog: hit: nevelés, üres fantom; költészet: szent örület, vagy örült szentség; szeretet: hálátlan természetellenesség; szerelem: de hát van még szerelem is?!

Van, de amolyan okos szerelem, amolyan józan érzelem, amit a mai politikai lelkesedés, a melyről a minap mondta épen hazánknek egy ünnepeit vezére, hogy: „compromissumokból áll az élet.” Olyan művészet az, gyárilag készült színnyomat, alkalmi vers, művirág, — tetszetős, tartós, — de hiányzik belőle a szív, az illat, az élet.

Ezelőtt a gyermekek szerették meg egymást és a szülők adták reájuk az áldást, — ma előbb a szülők lesznek szerelmesek egymásba s a jól nevelt okos gyermekek tisztelik apjukat és anyjukat és vezényszóra oltárhoz rohannak s igazán megható és lendületes dolog elnézni azt a bámulatos összhangot, a melyet e tekintetben a modern nevelés megteremtett...

S e nevelés tudatos rendszerben halad, kezdődik a gyermek zsenge tavaszán, a mikor hallja, otthon mint veszekszik a szegénység, látja, mint sir a gyöngéd anya egy bál ruháért vagy tavaszi kalapért, a mi nincs, vagy kesereg egy regényes külföldi fürdőért, a melyet nem adott meglátnia, avagy hallja a komoly családfő óstagadását: hogy a hozomá-

nyodbel nem telik — megtudja a kis aratlan, hogy a pénz mindent pótol, s a pénzt nem pótolja semmi sem.

Közöb azután, a mikor véges emberi mivolta és szerény ambíciója fellázad ama zsarnoki önkény ellen, hogy belőle erőszakkal tudást és államférfit akarnak nevelni, a mikor ifju lelke rügyezik és bimbózik és künn szeretne sütkérezni a napon és réten, mint testvérei, a tavasz virágai, — akkor megmagyarozzák neki szerető szavakkal és jóakaró utlegekkel, hogy de bizony tanulj, tanulj mindent és még ezenfelül sok egyebet, hogy jó parthie legyen belőled, hogy sok pénzt kapj, hogy örömeid legyen benned, hogy lássuk miért kinlódunk, aggódunk érted, hogy büszkéek és boldogak legyünk!

Es felő a lánglelkű ifju, kilép az életbe, néz, lát, eszmél. Összejön szép, művelt, kedves leányokkal; előbb a szeméi gyönyörködnek, azután a szívnek nevezett helyen, — amelyet az ősidőkben a szerelem tüzhelyének tartottak, de amelyről a boncztan fényesen kimutatta, hogy egy egyszerű vizimalom, — érez valami melegséget s otthon kipirult arczzal beszéli el a sajtáságos tüneményt. Az apa félreteszi pillanatra a börzetudósítást, a mama a divatlapot, jelentőségelteljes boldog mosolylyal tekintenek egymásra, a mama meg is simogatja Romeó arczzát s végre megkérdezik, — hogy ki az a Julia? Az ifju szemlesütve, imaszerű áhitattal ejti ki az angyal vezetéknevét s ime egyszerre, mint derült égből forogteg csap alá és háborog a kétségbeesett szülei jajongás: kicsoda? egy szegény leány? nem szégyened magadat? hát azért neveltünk, áldoztunk reád, ennek szenteltünk minden szeretetünket, ezért költöttünk reád? hát van neked eszed, lelked, szived? ... Az ifju előbb nem érti a dolgot, de a szülők belátva, hogy még nem elég önálló, nem megbízható, ujult erővel látnak a neveléshez s kinevelik erre a világra.

S így nevelik a leányokat is. Különben e nevelésnek klasszikus alapja van, a „Szép Galathea“ is elfordult a lánglelkű Phydiasztól — a rut, de gazdag Mydás felé.

Megmagyarozzák nekik, hogy a házassághoz szerelem eppen nem szükséges, de sőt valósággal káros s szinte szálló igévé vált, hogy a szerelmi házasságok mind szerencsétlenül végződnek. De meg ha igaz az, hogy a házasságokat égből kötik, úgy igaz is, hogy ha megkötnek egy házasságot, úgy ezt az égből kötötték meg, tehát bele kell nyugodni. Sokszor hallottam fölvetni a kérdést: miért van az, hogy a helybeli leányok és fiatal emberek többnyire idegenekkel lépnek házasságra? Talán nem ismerik egymást? Sőt ellenkezőleg, nagyon is ismerik, különösen az egymás vagyoni viszonyait. Az idegennél könnyebben megy a dolog, egyszer-kétszer összejönnek, sőt nem is szükség találkozniok, hála az égnek és a magyar igazságügy fejlődésének — ma már teljesen megbízhatóak a telekkönyvek, valamint a tudakozó irodák és ügynökségek; tévedés ki van zárva, mi sem áll a boldogság utjában.

Es végre is, mint Paul Hervieux mondja, a házasság csak az első 20—25 esztendőben kellemetlen, később az ember megszokja és beletörődik, — tehát tényleg nem lenne érdemes e csekélységért valami nagy aggodalmakat táplálnunk.

(Vége köv.)

Erzsébet királyné emlékoszlopa.

Cap-Martin, április 5.

A kik az utolsó években itt jártak, a világ paradicsomában, emlékezni fognak arra a sok elkerített kertre és olaj-

Öt-hat kocsis új vendég érkezett azon a napon, amikor az a különös jelenet játszódott le előttem, melyre e történetét építettem.

Uri barátommal a part végén jártunk, amikor az erdő odalátszó széles séta-utjáról egy nyirkos asszonyi hang süvített elő.

— Palkó!

A kövér és kopasz gentleman hirtelen és szinte megdöbbenve visszafordult. En is.

— Miért fordult vissza ilyen megütközve.

— Csak. Milyen különös, tudja, gyönyörű regét juttat eszembe a multból ez a rekedtes női hang.

Odább menve, megpillantottunk egy szélesre hizott, nagy arcú, izléstelenül öltözött, lomha urasszonyt, aki fujtatva terelgette össze a báránycáit, kik kerek szám öten voltak, köztük, — ugylátszik, — a Palkó a legrosszabb, meg a legnagyobb, mert ezt nem bírta féken fogni.

— Palkó!

A gentleman fanyar képet vágott és visszafordult.

— Jöjjön, még ráérek erre a — találkozásra.

Azután az uton elmondta nekem Palkó ur azt a gyönyörűséget, mely tizenöt esztendő messze kódéből visszaszállt hozzá erre a rikácsolásra:

— Palkó!

erdőre, amelynek bejáratára nagy betűvel odairták: Entrée défendue, tilos a bemenet. Az angol turisták nem egyszer adtak kifejezést elégedetlenségüknek, a miért éppen az erdő legszebb részeiből kint rekedtek. A németek is szidták ezt a „különczködést“, csak a magyarok nem szóltak egy szót sem, mert tudták, hogy e kerítések mögött a mi szívünknek drága asszony sétál, a ki kerüli a világ zaját s akkor boldog csupán, a mikor néma csöndben sétálhat a bűbajos tengerparton...

Négyszer telet itt Cap-Martinban a mi szerencsétlen királynénk s mindannyiszor néhány holnapot töltött a Rivierán, a hol Ferencz József király is kétszer meglátogatta. Gyászos halálának híre itt is mély részvétet keltett s Menton közséje elhatározta, hogy a királynéhoz méltó emlékekkel jelöli meg azt a helyet, hol a királyné legszivesebben tartózkodott.

A hatalmas, körülbelül tizenöt méter magas gránitobeliszk már készen áll a Cap-Martin híres nagy szállójától negyvenötven lépésnyire s szorgalmas munkások most azon igyekeznek, hogy a fölrással is mielőbb elkészüljenek, mert már április 6-án akarják az emlékoszlopot leleplezni.

A hatalmas obeliszk felső részén francia nyelven ez olvasható:

EN SOUVENIR
du
SÉJOUR AU CAP-MARTIN
de
SA MAJESTÉ
ELISABETH
IMPERATRICE D' AUTRICHE
et
REINE DE HONGRIE
MDCCLXXCIV
MDCCLXXCV
MDCCLXXCVI
MDCCLXXCVII

Az obeliszk talapzatán M. Montgomerynek ez a költeménye van bevésve:

Nous avons élevé ce très humble obélisque:
O Reine Elisabeth, car vous aimez le soir,
A venir respirer la santeur du lentisque
Et parmi les rochers près d'ici Vous assoir
Daigne donc ce bois bois être la Protectrice
Les forêts autrefois appartenant aux Dieux
Soyez notre Genie o Sainte Emperatrice
Et nous vous reverrons au séjour radieux
Car nous ne croyons pas aux éternels adieux.
G. de Montgomery.

Fölállítottuk e nagyon szerény obeliszket
O Erzsébet királyné, ki esténként szerettél
Idejőnni, a cédrusfák illatát behelenni
És e sziklák között megpihenni.
Légy kegyes védője e ligetnek.
Hajdan az erdők az isteneké voltak,
Ó szent királyné, légy géniuszunk
S majdan a ragyogó égben találkozunk,
Mert az örök bucsuban nem hiszünk.)

A leleplezés ünnepének, mint a kiadott műsor mondja, tisztán egyházi jellege lesz. A nizzai érsek beszélt az emlékkövet, azután a Comédie Française egy tagja elszavalja Henri Granville-nek erre az alkalommal írt költeményét.

SZÍNHÁZ.

* **Himfi dalai.** Műsorváltozás volt tegnap. Az új baritonista ugyanis megbetegedett s a hirdett operette helyett hamarosan *Berczik Árpád* kedves vigjátékát Himfi dalait kellett elővinni. — A szereplők ambícióval játszottak. — Különösen figyelmet érdemel *Sziklay* alakítása, amely valóságos kabinet-alakítás volt. Minél többször játsza ezt a szerepet, annál jobban tetszik a közönségnek. Az előadás előnyére válik, hogy ez a

darab az, amelyben a társulat legtermészetesebben beszélő tagjai együtt szerepelnek.

Előfizetési felhívás.

Az új évnegyed alkalmával felkérjük olvasóinkat arra, hogy az előfizetést megújítani kegyeskedjenek.

Lapunk a régi marad. Huszonhat év óta küzdünk a liberalizmus zászlója alatt kitartással abban a meggyőződésben, hogy csak ez teheti nagygyá és erőssé e viharlított nemzetet.

Az élénk tűzött iránytól nem tértünk le egy pillanatra sem. Az idők változtak, új eszmék termettek, a mi álláspontunk azonban nem változott.

A jövőben is arra fogunk törekedni, hogy lapunk hűséges organuma legyen az igazi szabadelvűségek.

Igyekezünk legjobb meggyőződésünk szerint igazat írni, jól tudva, hogy a sajtó csak akkor számíthat a gondolkodó olvasók elismerésére és pártolására, ha az az igazság vezeti azt a tollat, mely a közvélemény szolgálatában áll.

Szenzációt nem hajhászunk, ez nem kenyerünk. Érdekesen fogunk ugyan írni, de nem leszünk soha előmozdítói azon irányoknak, mely az újságolvasók lelkét izetlen szenzációkkal akarja meghódítani.

Büszkék vagyunk arra, hogy lapunk kedvelt közlönye azon közönségnek, mely csak a nemes hangot szereti a közéletben és sajtóban egyaránt. Igyekezünk a jövőben is méltók lenni a bizalomra. Ez a bizalom lesz fáradozásunk legszebb jutalma.

Lapunk minden rovatát érdekesen állítjuk egybe. Kiadóhivatalunk nagy áldozatokkal külön szerkesztőséget tart fenn *Budapestben*, hogy olvasóközönségünket, naponként friss érdekes táviratokkal láthassa el.

Nem ígérünk többet, mint a mennyit adhatunk, de a mit ígérünk, azt igazán megadjuk.

Kiadó és laptulajdonos:

A Csekonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: **Koncz Ákos.**

Legujabb.

— A „Debreczeni Ellenőr“ eredeti táviratai. —

A képviselőház ülése.

Budapest, április 5. (Érk. d. u. 3 ó.)
Csekély érdeklődéssel a parlament a husvétii szünet után folytatta az üléseit. *Perczel* elnök bejelenti, hogy *Ernő* kir. herceg elhunyt. A Ház felhatalmazza, hogy kifejezze hódolatteljes részvétét a felségnél. Azután bemutatja *Szell Kálmán*, *Hegedűs Sándor* és *Ugron Gábor* mandátumát, mire áttértek a napirendre a földmivelésügyi tárca költségvetésére. *Papp Elek* országgyűlési képviselő dícsérrel emlékezik meg a miniszter tevékenységéről, de némely dologban fokozatos fejlődést vár, így az állattenyésztés fejlesztését, továbbá sürgeti a földadó leszállítását, helyette a mozgó tőke megadózását. *Ugron Gábor* tizenegy órakor a házban megjelent. *Különösen a néppárt üdvözölte.*

A budapesti új vikarius.

Budapest, április 5. (Érk. d. u. 2 ó.)
Mint biztos forrásból értesülünk, a budapesti új vikarius-püspök *Walter Gyula* primási irodaigazgató lesz, kinek kinevezését ő felsége a király már aláírta. A kinevezés iránt rendkívül érdeklődnek.

A pápa betegsége.

Budapest, április 5. (Érk. d. u. 2 ó.)
Rómából távirják, hogy XIII. Leó pápa ereje egyre fogy. Jóllehet komoly veszedelem nincs, a környezet mégis aggódik.

Ernő kir. herceg temetése.

Budapest, április 5. (Érk. d. u. 2 ó.)
Ernő kir. herceg holttestét ma délelőtt Arcoban bebalzsamozták. Pénteken viszik Bécsbe.

NAPI HIREK

— **Értesítés.** Tisztelettel felkérem a hirdalírók estélyét rendező hölgybizottságot, hogy folyó hó **6-ikán, azaz csütörtökön délután 3 órakor** a városháza nagytermében minél nagyobb számban megjelenjen sziveskedjék. — Debreczen, 1899. ápril hó 5-én. **Koncz Ákos**, a bizottság elnöke.

— **Az ev. ref. egyház presbyteriuma** a f. évi ápril 3-án tartott gyűlésén elintézetlenül maradt ügyek tárgyalása végett ez évi ápril 6-án, csütörtökön délután 3 órakor az egyházi törvény 30. §-a értelmében a szokott helyen „*másodszori meghívásra*“ gyűlést tart, melyen tehát a „jelenlevők többsége határoz.“ — Erre a gyűlésre a presbiteri tagokat meghívja. Debreczen 1899. ápr. 4. Az elnökség. Tárgyak: a folyó évi április 3-án tartott gyűlés tárgysorozatába írt ügyek.

— **Esküvő.** *Szabó István*, a jászberényi állami földmives iskola igazgatója tegnap tartotta esküvőjét *Abrahám László* tisztii főügyész leányával *Irmával*. Áldás és boldogság kísérje az ifju párt egy hosszú életen.

A református templomok fűtetése.

Régi panasz a református hívők részéről, hogy az ő templomaikban, legkivált azonban az óriás méretekkel bíró nagytemplomban, téli időben tűrhetetlen hideg van, mihez még nagymérvű léghuzam is járul; elannyira, hogy a nagytemplomba járás téli hideg időben valóságos könnyelmű játék a gyengébb szervezetűeknek részéről és merénylet a testi épség és egészség ellen. — Nem is lehet tudni, hány betegség történhetett e miatt, felhülés vagy ideg és csuzos bántalmak alakjában, de legkivált a légzőszervekre lehet ártalmas e templomi hideg, mert sehol annyi köhögést a világon hallani nem lehet, mint egy ily zord téli reggelen a nagytemplomban tartott istentisztelet alkalmával. Segíteni is akartak ezen a bajokon már többször az egyházi előjárók, de mindig csak a jóakaratról maradtunk. — A Kossuth-utcai új templomban be is vezették a légfűtési szerkezetet, de még nem fűtik a templomot, — mert állítólag sok tüzelőanyag kell hozzá, vagy mert nem sikerült a szerkezet, nem jó. — A kis-templom nem igényli annyira a fűtést, mert ez mélyen a földfelszín alatt levén, enyhébb levegőjű mint más épület. Az egészség érdekében álló beadvány illetve kérelme volt tehát az melyet *Komlóssy Arthur* főjegyző, mint presbiter az egyház tanács közgyűléséhez már több mint egy éve szorgalmaz, hogy ha a többi nem is, legalább a nagy templomot lássák el a téli időkben egy kis meleggel, mert ez az állapot tűrhetetlen. *Komlóssy* presbiter a hétfői presbiteri gyűlésen napirend előtt kérdést intézett az elnökséghez, hogy mi-csoda sorsa lett az ő indítványának? E kérdésre *Kiss Áron* püspök adta meg a választ, kijelentvén, hogy az ügy a

lelkési értekezlet által fog tárgyalatni és a véleményes jelentés rövid idő alatt beadatik, úgy hogy a szükségesnek mutató intézkedések még kellő időben megtehetőek legyenek. — A köztisztviselők álló ősz püspök ezen megnyugtató kijelentését úgy az indítványozó, mint a közgyűlés köszönettel vette tudomásul.

— **Szeged gyásza.** Szeged város mély gyászban van pár nap óta. Tegnap temették el **Palfy Viktort**, a város fiatal kulturánácsnokát, egy ideális szép, daliás férfit, aki tudással, ambícióval és lángoló szeretettel szolgálta Szeged ügyeit. Minden bizonynyal ő lett volna a polgármester. Európai műveltsége, kiváló egyénisége, alkotó tehetsége és tiszta jelleme annyira kivált a különben kitűnő keretből is, hogy csakis ő hozzá fűződött Szeged reménye. És ma a sirban fekszik a korán kidőlt oszlop. A betegség, mely megölte, a múlt év utolsó havában támadta meg. A tüdővész volt a gyilkosa. Inkább lehetett volna föltételezni akár kiről, hogy a sors rendelése felett elpusztul, mint éppen e keményfajú, erős férfiről. Ő maga is könnyen vette annak idején a betegségét, mellette dolgozott, — míg nem ágyának esett s akkor vették észre az orvosok, hogy baja súlyosabb, mintsem gondolták volna. Vitték volna ekkor a beteget minden módon jobb éghajlat alá, de oly beteg volt már, hogy nem utazhatott. Gyógyítói vártak és reméltek, hogy ritka erős testi szervezete majd csak ellentáll: ám ott volt már kebelében a gyilkos. Palfy Viktor kulturánácsnokot óriási részvétellel kísérték utolsó útján. Hasonló temetést emberemlékezet óta nem láttak. A boldogultban, aki még legényember volt, Palfy Ferenc Szeged ősz polgármestere a fiát, életének rombadólt büszkeségét siratja.

— **A tankötelesek összeírása.** A tanköteleseket a jövő héttől kezdve írják össze. Felkérnek a szülők, hogy tartsák készen a keresztleveleket, vagy pedig írják föl a születési évet, hogy az összeírást annál könnyebben végezhesék a hatóság emberei.

— **Születtek meghaltak.** Márczius hónapban született 187 és meghalt 210 egyén. A halálozások ez óriási száma igazán megdöbbenéssel tölt el. A hatóság feladata kipuhatolni a baj okát és segíteni rajta, a mennyire lehet.

— **A debreczeni szállodások, vendéglősök, kávéosok stb. ipartársulata,** valamint a pinczér-egylet betegsegélyző pénztára javára 1899. márczius 16-án tartott táncszüvegalkalmával felülfizettek a következők:

Glück Frigyes Budapest, Louis Francois és Társa Promontor, Törley József és Társa Budapest, Mihalovics Ödön helyben, Németh András helyben, Légszusz-gyár helyben, 10—10 frt, Király sörfőzde Kőbánya, Gróf Schönborn Munkács, Komer Ernő Budapest, Kovács Árpád Kolozsvár, Skergula István Kassa, Czapp József Nyiregyháza, Millecker Lajos helyben, Adler Jakab helyben, Wolafka Nándor helyben, Erős Jakab helyben, Kiss Lajos helyben, Keszler Adolf helyben, Weichinger Károly helyben, Csanak József helyben, Nagy Lajos helyben, Törő Imre helyben, Dr. Benedek János helyben, Jónás Gyula helyben, Varga Imre helyben, Hauer Bertalan helyben, Thiesen Arthur helyben, Fürst Ödön helyben, Koliba András helyben 5—5 frtot, Moskovics József helyben, Szentpétery Ferenc helyben, Kaufman Lipót helyben, Ullmann Károly helyben, Czabán Dániel helyben 4—4 frtot, Kohn Testvérek Kassa, Illits József Budapest, Pinczér-egylet Szabadka, Halász Izidor helyben, Rosenberg Dezső helyben, Rosenberg Simon helyben,

Herskovics Miksa helyben, Glück Adolf helyben, Kovács Dezső helyben, Kleinráth János helyben, Glück Henrik helyben, Weisz Vilmos helyben, Mózsos Mihályné helyben, Petridesz Károly helyben, Markus Jenő helyben, Fischer Adolf helyben, Dr. Rózsa Mór helyben, Erdőssi Károly helyben, Stahlberger Pál helyben, Fürst Béla helyben 3—3 frtot, Parti Ferencz helyben, Kálnai Lipót helyben, Rác Mihály helyben, Mátyás János helyben 2-50—2-50 frtot, Borgida Vilmos Kassa, N. N. helyben, Klein József helyben, Weisz Endre helyben, Lám Sándor helyben, Szabó Kálmán helyben, Jámor János helyben, Nagy Jakab helyben 2—2 frtot. (Vége köv.)

— **Elszámolás az izr. nőegylet által** tartott szegény gyermek tápintézetéről februárius és márczius hónapban. Midőn ezen elszámolásunkat közé teszszük, elmulasztathatlan kötelességünknek tartjuk forró köszönetünket kifejezni azoknak, akik nemes lelkü adományaikkal lehetővé tették azt, hogy hetvenöt szegény iskolás gyermek a négy téli hónap kerestül tápláló ételt kaphasson. I. Bevétel. 1. Előző hónapokról pénztári maradvány 78 frt 99 kr. 2. Egyszermindenkorra befolyt 78 frt 50 kr. 3. Februárius és márczius havi részlet fejében 98 frt. 4. A megmaradt zsir értékesítéséből 6 frt 66 kr. Összesen 262 frt 15 kr. II. Kiadás. 1. Husért 110 frt 96 kr. 2. Kenyérért 42 frt 38 kr. 3. Fűszereért 20 frt 68 kr. 4. Zöldség, tojás, ecet 3 frt 71 kr. 5. Szolgaszemélyzet 42 frt. 6. A népkonyha alaphoz esatolt maradvány 42 frt 42 kr. Összesen 262 frt 15 kr. A lefolyt 2 hónapban **egyszermindenkorra** befolyt adományok: Jakobovits Aladárné 2 frt. dr. Kenyeres Elekné 1 frt. özv. Katz Józsefné 3 frt. Mendelovits Lajosné, Mandel Mártonné 1—1 frt. Szőlősi Ferenczné 2 frt. Reiner Henrikné 1 frt. Goldblatt Jakabné 2 frt. Rosenberg Adolfné. Schmidt Sámuelné 1—1 frt. Aron Manóné 2 frt. Kis Adolfné 50 kr. ifj. Kellner Dávid, Lichtblau Albertné 1—1 frt. István gőzmalom 2 frt. Adler Józsefné 1 frt. Grünberg Ignácné 2 frt. özv. Schenk Jakabné 1 frt. Schreiber Lajosné 3 frt. Megbold. Berger Vilmos halálakor koszorúmegyáltás ezimén 50 frt. Február és márczius havára adományoztak: Berger Jenőné, özv. Berger Vilmosné 4—4 frtot, Szántó Győzőné 3 frt, Márkus Miklósné, dr. Burger Péterné 2—2 frtot, Weinberger Lajosné, Kellner Károlyné 1—1 frtot, Falk Lajosné, özv. Berger Hendrikné 4—4 frtot, özv. Hartstein Sámuelné 2 frt, Glück Venczelné, 4 frt, dr. Kola Jánosné 2 frt, Stern Józsefné 4 frtot, Lichtschein Sámuelné 10 forintot, Fürst Ödöné, dr. Balkányi, Edéné, dr. Balkányi Miklósné, Lukács Arminné, Reichmann Arminné, Lichtschein Mózesné, Weisz Sándorné, Berger Mórné, dr. Popper Alajosné 4—4 frt. özv. Holländer Gyuláné, dr. Freund Jenőné, Boros Izidorné, dr. Szántó Sámuelné, Meisels Vilmosné 2—2 frt. dr. Popper Mórné 3 frt, Schenk Leoné, dr. Balázs Bertalan 1—1 frt. Egyszermind itt mondunk hálás köszönetet az István-gőzmalom és a közgazdasági bank tek. igazgatóságának, a kik 10—10 frtot és Szégáll Mórénak, aki utólagos bái felülfizetés ezimén 3 frtot adományozott egy-letünknek. Debreczen, 1899. április 1-én. Dr. **Balkányi Miklósné** elnök.

— **Nyugtázás.** A nőegyleti népkonyhára az elmúlt héten a következő adományok folytak be: Ormódy Lajosné, Löfkovits Arthur 10—10 frt, B. Josinezy Miklósné. Szabó Lajos ny. vizezellér igazgató, Szabó Kálmáné, dr. Kenézy Gyuláné, faúruraktár szövetkezet (mult évi) Wesztter István 5—5 frt. I. ker. kapitányság 3 frt 50 kr. Géresi Kálmáné, dr. Nagy Lászlóné, Tóth Aurélné 3—3 frt.

Vértesy Lajosné, özv. Zöld Mihályné, Muraközy Róza, Egy özvegy asszony, Nyiri ezredesné 1—1 frt. Dr. Csikos Sándorné (kártyapénz) 54 kr. Kálmánzhey Mórné káposzta, paszuly és füstölt kolbász. özv. Patay Istvánné 6 liter paszuly Szabó Mihály 20 liter zsir. Sövényi István 1 véka krumpli, 1 kgr. szalonna és káposzta ifj. Csanak Józsefné káposzta Karai Sándorné káposzta.

Ezzel a népkonyha az idényre bezárta, úgy a városi hatóságnak valamint az egyes jótékony adományozóknak szives köszönetet mond. Debreczen, 1899. április 4. A jótékony nőegylet választmánya.

— **Elveszett zálogcédula.** Halmazsán Illésné 309. számú értékes zálogcéduláját elvesztette. Aki megtalálja, vigye a rendőrséghez.

x Hivatali helyiségül, esetleg ipari célokra raktárnak stb. igen alkalmas, nagy, egy emeletes ház a központban, akár egészben, akár két részre osztva, olesó bérösszegért kiadó. Bővebbet a kiadóhivatalban.

Törvénytörvények.

* **Végtárgyalások.** A folyó hét napjaiban a debreczeni törvénytörvények büntetőtanácsa a következő bűnügyeket tárgyalja:

Április 5-én, szerdán: Lévi Lipót és társa ellen sikkasztás büntette, Steiner Gyula ellen vétkes bukás vétsége, Hajdu József ellen lopás büntette;

Április 6-án, csütörtökön: Erdei János és társa ellen lopás büntette, M. Nagy Károly ellen súlyos testi sértés büntette;

Április 7-én, pénteken Kovács István ellen, összbüntetés. Tatai János ellen, lopás büntette. Rác Lajosné ellen orgazdaság büntette. Jakab Mihály és társa ellen lopás büntette. Csengeri László ellen becsületsértés vétsége. Leiter Imréné ellen, gond. okozott emberölés vétsége.

Ugyanazon a napon itélethirdetések. 1899. évi ápril 8-án szombaton Jóba Elek és társainak, Székely Imre ellen, rágalmas és becsületsértés miatt indított sajtópörök.

DEBRECZENI ELLENŐR

1899. április 1-ével új előfizetést nyitottunk lapunkra.

Előfizetési ára:

Április hóra	1 frt — kr.
" 1-től május 31-ig	1 „ 67 „
" " június 30-ig	2 „ 50 „
" " decz. 31-ig	7 „ 50 „

Kérjük azon t. cz. előfizetőinket, kiknek előfizetése márcz. hó végével lejár, hogy azt minél előbb megújítani sziveskedjenek, lakásváltoztatás esetében pedig úgy helybeli, mint vidéki előfizetőinket kérjük, hogy előbbi címüket velünk közölni sziveskedjenek, nehogy a lap küldése főnnakadást szenvedjen.

„Otthon.“ Lapunk irodalmi ajándékaról az „Otthon“-ról akarunk az új évnegyed alkalmából néhány szót ejteni. Előfizetőink tulnyomó részének már volt alkalma megismerkedni e rendkívül gazdag tartalmu, előkelő irodalmi színvonalon álló, diszes kiállítású folyóirattal, melyet mi jelentékeny áldozatok árán ingyen adunk előfizetőinknek (havonként egy vaskos könyvet) nem számítván fel egyebet, mint kezelési költségek fejében negyedévenként 1 mondd egy koronát.

Lapunk előfizetői ilyen módon egy éven át 12 kötet könyvet kapnak, melynek tartalmát a legkiválóbb írók és mű-

vészek szolgáltatják. Oly páratlan kel-
vezmény ez, minőt még külföldön sem
nyújt egyetlen lap sem az ő előfizetőinek.
Örvendtes tudomás vétel végett kö-
zöljük t. olvasóinkkal, hogy az „Otthon”
egyik közelebbi füzeté **városunkkal fog**
behatóán foglalkozni és be fogja képek-
ben mutatni városunk előkelőbb alakjait,
valamint magának a városnak érdekesebb
pontjait. Ez ügyben az Otthon szerkesz-
tőségének egy tagja közelebb megláto-
gatja városunkat, hogy a szükséges ada-
tokat beszerezze.

Női olvasóinkat bizonyára érdekelni
fogja, hogy az Otthon már legközelebbi
füzetében nagyobb tért fog szentelni a
divatrovatnak, amennyiben direct össze-
kötetésbe lépve egy párisi divatlappal,
ezzel egyidejűleg fogja közölni a divat
legújabb legérdekesebb újonságait.

Figyelmeztetjük t. olvasóinkat, hogy
az Otthon minden hat füzeté egy kötetet
képez és bekötési táblák rendkívül diszes
kiállításban lapunk kiadóhivatalában is
kaphatók.

Az új évnegyed alkalmával ismétel-
ten melegen hívjuk fel t. olvasóink figyel-
mét nagybecsű irodalmi mellékletünkre
az „Otthon”-ra, kérve, hogy az előfizetési
díj beküldése alkalmával **még egy koro-
nát** mellékelni sziveskedjék az előfizetési
díjhoz, mert nem képzelhető, hogy csak
egy előfizetőnk is akadjon, aki ezt a pá-
ratlanul kedvező ajánlatunkat igénybe
ne vegye.

TÁVIRATOK.

— A Debreczeni Ellenőr saját tudósítójától. —

Szerencsétlenül járt diákok.

Budapest, április 5. Egy felsőbb tan-
intézetnek három tanulója péntek délután
a felső Spreen csolnokon kirándulást tett
és azóta nyomuk veszett. A csolnokat,
amelyen kirándultak, fölborulva találták.
A kirándulók holttestét még nem talál-
ták meg.

Kína.

Budapest, április 5. Londonból táv-
írják: A rendőrfőnök p. egészségben
visszaérkezett. Az idegenek ellen izgató
plakátok miatt, amelyeket a kínaiak ter-
jesztenek és amiatt, hogy a kínaiak foly-
ton akadályokat gördítenek a kaulungi
angol terület kibővítésén dolgozó mérnök
munkája elé, a hongkongi kormányzó
óvást emelt a kantoni alkirálynál és az-
al fenyegetőzött, hogy megszállatja a
Kaulung mögött levő területet, ha a mér-
nők ellen való obstrukció szerdájig
meg nem szűnik. Az alkirály kiáltványt
bocsátott ki, amelyben felszólítja a lakos-
ságot, hogy ne alkalmatlankodjék a mér-
nőknek s azonkívül csapatokat küldött
ki a mérnőkök oltalmára.

Utazásom Bécsbe.

— Elmondja egy aradi ur. —

Nyolezan ültünk egy fülkébe Buda-
pesten. Én egy disznókereskedő mellé jutot-
tam. Első pillantásra észre lehetett venni
rajta, hogy ő egy tévelygő disznókereskedő.
Az volt ugyanis a téveszméje, hogy nem a
disznóinak kell hizniok, hanem neki. Sajnál-
kozva rebegettem feléje.

— Uram, ön sohasem érezheti magát
egyedül.

— Miért?

— Mert én is úgy érzem most, mintha
öt ember taposná a lábaimat, pedig egyedül
ön gázol rajtuk . . .

Egy mogorva ur vadonatúj bőröndje és
selyem utazásapkája révén magához ragadta
az elnöki hatalmat. Mindenkitől erőlyesen meg-
kérdezte:

— Hová utazik?

Ha valaki azt válaszolta, hogy csak a
második-harmadik stációig utazik, jóságosan
megveregette a vállát:

— Csak folytassa, fiatal barátom.

De jaj volt annak, aki Bécsig utazott!
Mikor én rám került a sor, remegve vála-
szoltam:

— Bécsig.

— M-i-it? Bécsig? Mit keres Bécsben?

— Bevásárolni megyek oda, kérem
szépen.

— Hát miért nem utazott Marchegg-felé?

— Kérem alássan, Marchegg-felé akar-
tam utazni, de egy ur azt mondotta, hogy
csak utazzam Bruck-felé.

A mogorva ur fürkészve tekintett reám.
Becsületes arczom megnyugtatta őt. Sötéten
mondá:

— Ma nem alszunk.

Aztán ölembe tette a lábait és elaludt.
Csak egy pillanatra ébredt még föl. Ideadta
a vasuti jegyét.

— Brucknál majd adja oda a konduk-
tornak.

És ezzel aludt tovább. A disznókeres-
kedő is bizalmasan borult vállaimra és gyer-
metegül hortyogott.

Midőn a vonat átbogott a Lajthán,
lehemperedtem a padról. Ekkor éreztem elő-
ször, hogy mily fájó érzés az, átlépnem édes
hazám határait.

Osztrák földön valék!

Itt már a környék lényegesen megvál-
tozott. A disznókereskedő a közbenesőket
alátiporva, negyedik szomszédjának nyakát
tartotta átölelve, a mogorva férfi pedig lábait
a fallal párhuzamosan égnek meresztve, mint
egy óriási L betű aludt tovább.

Amint az indóházak felirásai is elárul-
juk, Ausztriában igen furesa nevű községek
vannak. Így volt egy falu, melyet Rauchen-
Verboten-nek és egy másik, melyet Geträude-
Magasin nak hívtak.

Kora reggel rohogott be a vonat Bécs
indóházába. Sürrü köd borult a hatalmas
világvárosra. Én mohón indultam el, hogy
mindenekelőtt is a Szt.-István tornyot keres-
sem föl. Mlkor a templomhoz értem, meg-
kérdeztem az őrt:

— Hol van itt a Szt.-István torony?

Az őr zavartan tapogatta végig zsebeit,
aztán megkérdezte társát:

— Te Hánzl, hová tetted a Szt.-István
tornyot?

Hánzl töprengve bámult a levegőbe,
aztán vigan válaszolt:

— Hopp, megvan! Hát nem tudod, hogy
a Szt.-István torony csak hétfőn és esütőtökön
látható?

Csalódottan mentem járkalni a városba
és ekkor arra a furesa tapasztalpra jutottam,
hogy voltaképen Bécsben is többnyire németül
beszélnek az emberek, akárcsak — Pesten.

CSARNOK.

Késő bánat.

Irtá: **Forinyák Gyuláné.**

Ott ültek a tengerparton a szikla-
tömbök által elfödve. Kedvencz rejtek-
helye volt ez Hildának, mert innét oly
szabad kilátás nyílt a tengerre. Itt
zavartalanul, sőt a part felől láthatat-
lanul üldögélhettek, mert semmiféle gya-
logut nem vezetett e helyre, csakis egy
szikláról a másikra lépve lehetett ide
jutni.

A nap lemenetét bámulták, a mint
a nap a tiszta égből lassan kisikamlott a
tengerbe, — sőt biborvörösre festve a lát-
határ eme részét. Az átlátszóan tiszta le-

vegőben remek látvány volt ez, a midőn
a biborfény világosabb színt öltött s ró-
zsaszín fátyolként borítá el a tengervizét,
— míg egészen elhalványodott, s annak
a bizonyos világos alkonyodásnak át nem
engedte a tért, melyet csak dőlen tapasztal-
talunk. A mint az esti pir eltűnt, olyan
szürke lett minden. A lég, a tenger.
— Az életnek s a kimulásnak volt e
látvány.

— Raimundom! suttogá az ifju asz-
szony, nem képzeled mily boldoggá tesz
az a tudat, hogy szeretsz! Azt hiszem,
nincs a földön ember, ki úgy bírna
szeretni, mint te, — de azt is érzem,
hogy nem volt még ilyen forró szere-
lem női szivben, mint a minőt én érzek
irántad.

— Igaz, Hildám, — szeretlek végte-
lenül, mindenségem gyanánt, mert ritka,
pompás, csodálatos lélek vagy s boldog
vagyok, hogy szívetem éppen neked ad-
hattam. Méltó vagy első szerelmemre!

Hilda hitetlenül rázta fejét.

— Ne kételkedjél szavaimban Hilda.
Igaz, hogy gyermekkoromban ábrándoz-
gattam, de valóban sohasem szerettem.
Esküszöm, hogy te vagy első szerelmem
. . . míg te . . .

Hilda szavába vágott:

— Mig én . . . ? mert már férjnél
voltam? Látod az nem volt igazi. Tizen-
nyolczadik évemben lángoló idalizmussal
mentem férjhez, mint a leányok e korban
egyáltalán, s azután jött a kiábrándulás.
De hagyjuk azt. Ma, hogy már harmincz
éves lettem, ma tudtam csak fölfogni azt,
mi a valódi szerelem. Istennem! — foly-
tatá boldogan, — mily elragadó tudat is
az, hogy mi egy hosszú életen át szeret-
hetjük egymást.

— Csak egy árny zavarja boldogsá-
gunkat, Hilda!

De az asszony nem engedte, hogy
tovább beszéljen s így folytatá. — A mi
szép szerelmünk talán meghalna egy ba-
nális házasságban . . . Oh! én oly kevés
boldog házasságot láttam még. A legjobb
esetben a szerelem barátságos megszo-
kássá fajul a házások között. S láttad, ha
férjem végrendeletében az a pont nem lé-
teznék is, hogy újbóli férjhezmenetelem
után elvesztem a tőle öröklött vagyono-
mat, vagy ha te oly helyzetben lennél is,
hogy engem szegényül elvehess, még ak-
kor is azt mondanám, ne kössünk házasa-
sági frigyét! Eppen mivel, nem vagyunk
törvényesen összekötve, mert szabad
akarattól szeretünk, mindig szeretni fogjuk
egymást.

Meggyőződésből együtt maradunk.
Hát nem magasztos öntudat az, hogy
elmondhatjuk, miiket mi sem köt össze,
csak vonzalmunk, szerelmünk, de ez aztán
örökre egybefűz.

— Örökre? ismétlé Raimund S hi-
szed azt édes Hilda, hogy te engem örökre
fogsz szeretni?

Unnepélyes áhitatos hangon felelte
erre a nő: Igen, hiszem, hogy mindig
örökre foglak szeretni!

— Én is! én is! mondá a férfi komolyan.
Hiszen ha elhagynál, ha már nem
szeretnél, az megölne! Nincs kivüled sen-
kim a világon!

Egészen besötétedett s az ifju asz-
szony borzónva burkolódzott köpenyébe.
Olyan érdekes barna nő volt, karesu kö-
zép természetével, örökké változó kifejezésű
sötét szemei sokaknak megdöbbantották
már szívet, de házassági csalódása óta,
nem gondolt ő soha szerelemre, míg
Raimunddal meg nem ismerkedett, ki
egész lelkét betölté. A férfi harmincz-
négyéves lehetett s csaknem nőies alak-
kal birt. — Halványkék szemeiben annyi
lányság, annyi álmodozás látszott, ugy,
hogy tekintetéből megítélhették ábrándozó
természetét.

— Menjünk haza! mondá Hilda ka-
ronfogva a férfit; megkerüljük itt a kis-

öblöt, s ha a sétányhoz érünk, te magamra hagysz, mert esetleg ismerősökkel találkozhatnánk.

Raimund nagyot sóhajtott. Bántotta őt ez az örökös óvakodás a világ személtől. Ugy tetszett neki, mintha tolvaj lenne, ki minden alkalommal bujdosolni kénytelen. Oly asszonyi lágyág és érzékenység volt természetében; de hát határtalan szerelmében csak mindig Hildára gondolt, s mindenki más közönyös volt előtte.

Az asszonykának jutott a feladat, hogy őt vezesse, óvatosságra bírja, ne hogy kompromittáltassék. Raimund telve volt ideizmussal, úgy hogy egy szó, egy mondat eloszlatotta a varázst, melyet glóriaként szőtt Hilda szeretet, feje köré. S a nő tudta azt. Tudta, mert jobban ismerte őt, mint talán önmagát. Tanulmányozta érzékeny természetét, a betegségig fokozott subtilitását érzelmeinek, s méltányolta, megértette őt, úgy annyira, hogy azonosította magát vele. — Olyan exaltált szerelem volt ez. Ábrándos, mérhetetlen, határtalan. Mi sem zavarta Hilda boldogságát, mert most már volt életének ezéja: szeretni és szeretetnii! — De Raimund gyakran szenvedett azon tudat miatt, hogy a szeretett lényt, mert Hilda nem áldozhatta neki egész idejét. — Egész élete várakozásból állott. Mindig várta azt a perczet, a melyben láthatta.

Belenkint Hilda az Adriai tenger eme kis szigetére vonult, s pár nap mulva megérkezett az ő Raimundja is. Tulajdonképen ez az időszak volt szerelmük legboldogabb időszaka. Itt észrevétlenül, napokig együtt lehettek, nem, mint a városban, hol a társadalmi kényszer alatt nyögtek. Soha nem érezte magát az ifju szerelmes boldogabbnak, mint midőn Hildával hosszú sétákat tehetett a tengerparton, — vagy midőn egy kis vitorlás esolnakban messzi kiveztek a tengeren. Hisz oly egyformán gondolkoztak, izlésük megegyezett s így egyformán éreztek. Szépérzékük egyenlő arányban volt kifejlődve, s a szép természetben úgy gyönyörködtek.

(Folyt. köv.)

NYILT-TÉR.

**Vesebajoknál,
a húgyhólyag bántalmainál
és köszvénynél,
az emésztési és lélegzési
szervek hurutainál,
a Lithion-forrás**

Salvator

kitűnő sikerrel használtatik. E forrás kiváló tulajdonságai:

Húgyhajtó hatása.

Vasmentes. Kellemes ízű.

Könnyen emészthető.

Első rangu gyógyviz és diaetikus ital.
Számos orvosi tekintélyek által különösen oly egyéneknek ajánlva, a kik ülő életmódjuk folytán **aranyeres bántalmakban, hasi pozsga, máj- és vese izgatási tünetekben vagy húgysavas vesehomok és vesekövek** kepződésében szenvednek.

Kapható ásványvízkereskedésekben és gyógyszerárakban.
A Salvator-forrás igazgatósága Eperjesen.

KÖZGAZDASÁG.

Érték-tőzsde.

A debreczeni Közgazdasági Bank Részvény társaság közlése.

1899. április hó 5-én.

Államadósság:

Magyar aranyjárdék 4% —	119.75	120.25
" vasuti beruházási köt. 4 1/2% —	120.75	121.75
" koronajárdék 4% —	97.30	97.80
" regále vált. köt. 4 1/2% —	100.50	101.50
Osztrák aranyjárdék 4% —	120.—	120.50
Egységes államkötvény 4 1/2% —	100.75	101.25
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj. —	140.—	141.—

Részvények:

Magyar hitelbank részvény —	389.—	389.25
Osztrák hitelbank részvény —	369.80	370.—
Magyaripar- és keresk. bank. r. —	102.50	102.75

Sorsjegyek:

Magyarjelzálogban 4%-os sorsj. —	122.—	123.—
" 3%-os —	103.50	104.50
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os —	120.—	121.—
Magyar vörös keresztsorsjegy —	11.50	12.—
Osztrák " —	20.75	21.25
Olasz " —	12.—	12.50
Bazilika sorsjegy —	7.—	7.50
Jó-sziv " —	3.90	4.30

Féznemek:

Cs. és kir. arany — — —	5.66	5.71
20 márkás arany — — —	11.80	11.84
20 frankos arany — — —	9.55	9.59
1 Sovereigns — — —	12.05	12.09

Budapesti gabonatőzsde.

I. Készaru-üzlet.

1899. április 4-én.

A mai buzaüzletben csak néhány malom vett részt és miután a malmok ma raktárra nem vesznek, hanem csak az éppen szükségeset szerzik be, a forgalom korlátozott maradt, az árak 20 krral hanyatlottak, 8000 mm. került eladásra. Idegen fajok csak nehezen értékesíthetők.

Rozs 15—20 krral oleőbb lett.

Tengeri ára 2 és fél krral hanyatlott.

Eladatott:

Buza. Tiszavidéki. 200 mm. 79 k.	
975 forinton, 100 mm. 78.5 k. 975 forinton,	
500 mm. 7.73 k. 9.80 forinton, 100 mm.	
77.8 k. 9.73 frton, 100 mm. 79.5 k. 9.73 frton,	
mind három bónapra.	

II. Matáriás-üzlet.

A nagy realizációkkal ma a fedezések nem tartottak lépést és az árakat ennek folytán ma alaposan lekasabolták. A természetellenes helyzet, mely piacunkon teremtett, ma is már azt eredményezte, hogy a buza értékén alul van, de ezen körülmény daczára sem lehet még biztosra fogni, hogy az ár-hanyatlás elérte-e már végpontját. A nagy baissenek azon jó oldala mindenestre meg lesz, hogy idegen buza sokkal kevesebb jön hozzánk, mint ellenkező esetben történt volna.

Hivatalos záróárfolyamok. Déli 1 órakor az árfolyamjegyző bizottság a következő hivatalos záró árfolyamokat állapította meg:

Buza májusra	8.93 — 8.96
" áprilisa	9.84 — 9.86
Rozs áprilisa	7.42 — 7.43
Tengeri 1899. májusra	4.40 — 4.48
Zab 1899. márcziusra	5.77 — 5.84
Repeze augusztusra	— — — —

Délután 4 1/2 órakor zárlat:

Buza májusra	8.67 — 8.68
" áprilisa	8.79 — 8.80
Rozs márcziusra	7.85 — 7.87
Zab márcziusra	5.80 — 0.—
Tengeri 1899. májusra	4.52 — 4.55
Repeze szeptemberre.	11.80 — 11.90

Nagy jótéteményt

eszelekszik az anya gyermekével, ha a mosáshoz és fürdéshez a **Doering-szappant a bagolylyal** használja. A gyermek, ha ezen szappannal mossák, nem érez égést, bőrfeszítést, viszketést, hanem jól érzi magát. A bőr szép és finom lesz és a mi a legfőbb, hogy ezen szappan által a féltett és fájdalmas felsebesedés elmarad. **30 krért** ezen enyhe és az orvosok által ajánlott szappan mindenütt kapható.

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ.

Folyó szám 184. Bérlet 151. sz. „A”

Ma, szerdán, 1899. április 5-én:

A Gyurkovics lányok.

Életkép 4 szakaszban.

1-ső szakasz: *Kata*. 2-ik szakasz: *Sári*. 3-ik szakasz: *Ella*. 4-ik szakasz: *Miczi*.

SZEMÉLYEK:

Radványi, ezredes — — —	Komjáthy J.
Horkai Feri — — —	Tanay F.
Gyurkovitsné — — —	Kiss Irén
Katinka — — —	T. Halmi M.
Sárrika — — —	R. Serfőzy Zs.
Ella — — —	Cserényi Adél
Miczi leányai — — —	Szabó Irma
Liza — — —	Bárdos Irma
Klárrika — — —	Kovács Lilike
Teruska — — —	Lévay Ilonka
Sándorffy — — —	Tóth Elek
Gida — — —	Rubos Árpád
Semmessey — — —	Szacsvay S.
Kemény Tóni — — —	
Jankó — — —	Sziklay M.
Czigány primás — — —	Nagy József

Holnap, csütörtökön ápril. 7-én

A madarász.

Nagy operette 3 felvonásban.

Kiadó és laptulajdonos:

Üsokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: **Koncz Ákos.**

Főmunkatárs: **Ujlaki Antal.**

Fővárosi szerkesztőségünk:

(szerkesztő: **Kéry Gyula**)

Budapesten, Üllői-ut 70. I. emelet 13.

Telefon: 59—14.

Kiadó lakás.

Két szoba, 1 cselédszoba, konyha, spájz, mellékhelyiségekkel és vízvezetékekkel, esetleg egyes burozott szobák

Placz-utca 71. sz.

Schwarz Vilmos butorgyáros házában. 330—3—1

Vöröstarka siemmenthal-pinzgauti

fajbika

tenyésztés célra (egy két-három éves) továbbá

Tavaszi-rozs vetésre,

Rózsa-burgonya

vetésre és használatra való (mázsája **2 forint**) — eladó.

Biró Pál kertgazdaságában.

Telep és tehenészet a Várad-utcai sorompó mögött.

Lakás: Szent-Anna-u. 38.

 Több mint 50 év óta sikerrel használtatik!
 Az
ESZÉKI SPITZER-KENŐCS
 és az
ESZÉKI SALVATOR-SZAPPAN.
 Valódi minőségben csakis mint eddig, ezentul is
ESZÉKEN, felsőváros
DIENES C. J.-féle
 gyógyszerárban
 készül és megrendelhető.
 Szeplőket
 és
 májfoltokat
 valamint az összes
 bőrlisztálatlan-
 ságokat
 biztosan eltávolít.
 1 tégely valódi Spitzer-kenőcs . . . 35 kr.
 1 üveg valódi Spitzer-mosdóvíz . . . 40 „
 1 drb. valódi Salvator-szappan . . . 50 „
 1 doboz valódi lyoni rizspor 3
 színben 50 kr. és 1 frt.
 1 tégely közpaszta 60 kr.
FIGYELMEZTETÉS!
 Csak akkor valódi, ha a fenti törvényileg be-
 igazolt védjeggyel el van látva és kérik a t.
 közönség csakis DIENES-féle eszéki kenőcsöt és
 szappant kérni.

Valamennyi gépkatrészek helybeni gyártása

Minden gépészeti vas- és érez-öntvények nyers előállítása és kimunkálása!

A legjobbnak ismert Garwens mintájú

kutszivattyuk

eredeti gyári áron, helyben díjtalan felállítással!

Tökéletes szivattyuk

teljes csövezettel

már 30 frttól

kezdve!

Debreczeni Vasöntőde és Géplakatosság
 Péterfia végén, a hadházi utcában.

Építési

vasfárgyak:

csatornaszemek,

csövek, aknarámák és

fedőlapok, kútesészek,

kerékvetők, istálló-oszlo-

pok, zabkagylók, széna-rácsok

olcsó gyári áron

házhöz szállítással!

Nagyobb műkovácsmunkák, templom- és sírkövek készítése!

Gazdasági és ipari-gépek
 szakszerű, jutányos javítása!

Csillár kiállítás.

Van szerencsénk a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a helybeli piacon a **Kereskedelmi Akadémia épülete alatt** (Egyháztér 8.) a déli sarokboltban 1899. márczius 30-tól kezdve saját üzletet nyitunk, melyben

Csillár-kiállítást

rendeztünk be a legnagyobb választéku gáz- és villam-csillárokból, melynek megtekintésére a n. é. közönséget tisztelettel meghívjuk.

Ugyan e helyiségben nagy raktárt rendeztünk be a legmodernebb **gázüzemű világi-tási, fűtési és főzési eszközökből**, melyek — u. m. csilláralkatrészek, falkarok, égők, csilinderek s különféle üveggarangok, tányérok és tulipántok, gázos kályhák, gázos konyhák forralók, gázos-vasalók, aczél csövek stb. nagy választékban s a lehető legjutányosabb áron kaphatók.

Ugyan e helyiségben kaphatók a Debreczenben **csakis általunk elárusítható**

valódi Auer-féle szabadalmazott gázizzótestek

C. jelű valódi szabadalmazott gázizzótest, darabja 60 kr.

N. jelű valódi szabadalmazott gázizzótest, darabja 50 kr.

Végül tudatjuk a t. cz. közönséggel, hogy ezen üzlethelyiségünkben reggeli 8-tól esti 9 óráig szerelő munkások állanak a t. cz. gázfogyasztók rendelkezésére, kik a telefon utján, vagy szóbelileg bejelentett kisebb javításokat mint vezetékgazítás, égőtisztítás, gázizzótestek házhozvitele és beállítása, gázömlés elhárítása, fűtő-, világító- és főző-készülékek tisztítása kezelésükre vonatkozó utbaigazítás stb. stb., **a napnak bármely órájában ingyen** kötelesek végezni. Éjjel a Vár-utcai helyiségünkben tartunk ezentul is őrseget. Gázberendezések és a fentebb nem említett egyéb munkálatoknak megrendelése ezután is az igazgatósághoz intézendő, melyet azonban az üzleti személyzet készséggel és díjtalanul közvetít.

Tisztelettel

a Debreczeni Légszeszgyár Igazgatósága.

Telefon szám 90.

Valódi Auer-féle gázizzótestek.

Gáz- és fűtési és gáz- és fűtési.

Del
 Népszót
 Egész évr
 Félévre
 Negyedév
 Egy hóra
 Egyes n
 Megjelen
 nap, vasár
 telé
 F
 H
 nyug
 esik
 szüne
 gos h
 a ten
 lódot
 hossz
 idegel
 dulás
 is ke
 pedig
 határi
 A
 vette
 költség
 napire
 mivelé
 állam
 érdekl
 rübb
 nyára
 nak j
 mivelé
 a föld
 térsől
 sági ip
 hitelsz
 seletrő
 mosítás
 Sov
 asszony
 tala elé
 —
 —
 —
 szony. M
 az uram
 ellopta a
 — I
 a kapitán
 nek, mer
 lyik zálog
 ne is vár
 Isten tud
 tyázik a
 Majd ha
 küldöm.
 — J
 az asszon
 ne küldje
 — E
 amaz.
 A ja
 Akármedo
 A ka
 javító inté
 szor hallja
 Kötő orvos
 ján immár
 meg van álla